

DEBRECZEN

A DEBRECZENI ÉS VIDÉKI FÜGGETLENSÉGI PÁRT KÖZLÖNYE.

Egész évre 10 frt — kr.
Félévre 5 — „
Negyedévre 2 — „ 50
Egy órára 1 — „

Egyes szám ára 4 kr.

Felelős szerkesztő: **Dr. Nagy Zsigmond,**
Kiadók: **Hoffmann és Tarsa.**

Hirdetési díj:

Négy háttérben sorolt 5 kr. Nagyobb terjedelmű s többszöri hirdetések szerinti jutányos áron vetőnek fel. Bélyeg-díj minden külön beiktatásért 30 kr.

Gazdasági tönk előtt.

Debreczen, márczius 30.

[R. A.] Még a honvédelmi tárczát tárgyalta a képviselőház, midőn a függetlenségi és 48-as párt értekezletén a földmívelési tárcza költségvetését vette tárgyalás alá.

Beható ismertetés után egyhangulag modoták ki a határozatot, hogy a függetlenségi és 48-as párt még általánosságban sem fogadja el a földmívelési budget-et.

Élénk eszmecsere, beható vita után hozták meg ezt a határozatot, mely inkább mutatja azt, hogy a magyar nép józan többsége nem érthet egyet a kormány közzgazdasági politikájával a nélkül, hogy bünt ne kövessen el saját maga ellen. És az igen természetes is.

Kossuth Ferenczet, ki egyre a közzgazdasági viszonyok megjavításán munkálkodik ugy a parlamentben, mint a közéletben, a szó hatalmával, itt pedig tollának varázserejével küzd, bizták meg a párt álláspontjának való kitejtésével.

Ennél jobb választást sem lehetett volna tenni mivel Kossuth Ferencz, ki teljes életében praktikus ember volt, s mint mérnök kiváló tudományát egy gazdaságilag sokkal fejlettebb államban értékesítette, mint hazánk.

És most, midőn hazajött, tüzetett-e maga elé szebb nemesebb czélt, mint azt, hogy hazáját tudományával gazdagítsa, felvilágosítsa a népet s eszéhez térítse?

Az önálló vámterület és jegybank felállítása iránt indított, országos mozgalom öltött volna-e ilyen nagy arányokat, ha Kossuth Ferencz nem áll a mozgalom élére, s mint praktikus ember, számadatokkal be nem bizonyítja, hogy mennyire károsodtunk mi a közös vámterület mellett? Mint világlátott ember, sajnosan tapasztalta, hogy azon rohamos fejlődésnek, mely az utóbbi, husz év alatt egyre fokozódik, nincsen meg a realis alapja; a közművelődés terjedésével és fejlődésével nem tart lépést a közzgazdaság, mely mindennek az alapját képezi az államban.

Igaz ugyan, hogy némi fejlődés mutatkozott e tekintetben is de bizony az édes kevés. A köznépnek nagyrésztben ma is olyan primitiv a gazdálkodása, mint volt ötven év előtt.

Pedig azóta szédületesen emelkedtek a megélhetési igények s a rendkívül terhes adók; a drágaság, az ipar tengődése, a kereskedelem pangása mind-mind hozzájárulnak a közzgazdasági bajok súlyosbitásához.

Egyes termelési ágak, melyek óriási jövedelmet hajtottak teljesen szünetelnek.

A filoxera tönkretette a szőlőket már öt év előtt. Hiába volt ellene minden védekezés. Száz meg száz család jutott koldusbotra. Sokan potom áron tulajdona birtokukon az új világba mentek szerencsét próbálni.

A munkások, kik szőlőskertekben találtak családjikkal egyetemben munkát, kenyér nélkül maradtak.

Most végre eszébe jutott a kormánynak, hogy a filoxera által tönkretett szőlőbirtok helyreállításáról törvényjavaslatot nyújtson be a képviselőháznak.

Elfogadták e nemsokára talán már törvény lesz belőle. Hasznos is lesz talán, de azért nem fognak vele sokat segíteni azokon, kiket a filoxera pusztításai tönkretettek. Azok már régen eladták birtokukat. Akkor iziben kellett volna gondoskodni e felől, akkor kellett volna megalkotni ezt a törvényt, míg igazán segítség lett volna. Nem hiába mondja a latin közmondás: »bis dat, qui cito dat« — de ugy is van. A kivándorlottakat nem nyerjük már többé vissza a hazának, s a koldusbotra jutottakat a jólétnek.

Földművelési politikánkat a szabadelvű párt teljesen elhanyagolta; a nemzeti vagyonosodás helyett a nemzeti elszegényedés lett a következménye.

És csoda-e, ha nálunk melegágyra talált az agrár-szocializmus, mely aggasztó mérveket öltött az utóbbi években? És csoda-e, ha már behalózta az egész Alföldet?

Ellensúlyozására még egy lépést sem tett a kormány. Csendőrökkel katonákkal nem lehet egy olyan néposztályt, mely kétségbeesésében ragadta meg a szocializmus vörös zászlóját, s azon zászló állva bizik csak a jövőben.

Egyszerű parasztemberek, kik sejtellemmel sem bírtak a felől, hogy mi is tulajdonképpen a szocializmus, de az izgatók által fanatizálva, megkísérelték a társadalmi rend felfogatását. A végcélz egyikök sem ismerte, de veszteni valójuk az életükön kívül egyéb nem lévén meghaltak érte.

Igy lettek az agrárszocializmusnak vértanúivá, pedig csak eszközök voltak mások kezében, kiket megrészegített a kilátásba helyezett jövő. És mentől több ilyen vértanúja lesz a szocializmusnak, aunal jobban fog terjedni. A fanatikus tömeget nem lehet megfélemlíteni.

A kormány a telepítéssel akart segíteni a dolgon, Fel is épült vagy tiz telepes község. De ezzel nem segített a bajon, mert a teljesen vagyontalan munkásokat a településből kizárta.

A mezőrendőri törvény életbeléptetésével sem segített a kormány a mezei munkások sorsán, pedig ezen törvény keretében lehetett volna valamicskét segíteni rajtuk. Hogy miért nem tették? nem ismerjük az igazi okot. Ostobaságból-e, rosszakaratból vagy féltékenységből?

Pedig itt az ideje, hogy eszükre térjenek. A parasztszocializmus, mely eddig csak a teljesen vagyontalan, mezei munkásnép között hódított magának híveket, most lassan terjeszkedik fölfelé. A még birtokkal rendelkező, de az adókkal agyonterhelt kisbirtokos osztályt akarja megnyerni.

Ezt pedig meg kell mentenünk mindenáron, mert a kisbirtokos osztály hazánknak nemzet fentartó eleme. Ez volt a mi várunk, melyen a szocializmus hatalma mindenha megtörtött. Pedig már ezek közt hódít a vörös zászló. Orosházán már a község képviselőtestületébe is bevitték néhány szocialistát, ugyszintén Sopronban is megválasztottak egy szocialista elvekkal szaturált városatyát. Ha a kormány téllenséggel fejünkre engedi nőni a bajt, ugy hazánk, az anynyira magasztalt és gazdagnak híresztelt Kanaán lesz nemsokára a forradalmi szocialisták főfészke, s a szocialista tanok melegágya. A batonyai és a hódmezővásárhelyi parasztlázadások iszonyatosságai napirenden lesznek.

Ezer éves fenállásunkat akarjuk az idén törvénybe iktatni, — tanuságaul a második ezerévrnek, hogy annyi vészben megálltunk az idegen népek tengerétől folyton ostromoltatva. És most azon tudattal megyünk a második ezernek, — hogy hazánkat, ezt az erős tölgyet, a szocializmus szuja rágja s előbb-utóbb meg is dönti.

A közép-osztály, a mi jó magyar népünk anyagi jólétén kell fáradoznunk ha a veszélytől, mely a gazdasági tönkrejutás és a parasztszocializmus képében a végpusztulással fenyeget, meg akarjuk menteni az országot.

Agrikultur állam vagyunk; a föld tart el mindnyáunkat. Ezért a földművelés fejlesztésével kell emelni iparunkat, kereskedelmünket.

Helyesen mondta Kossuth Ferencz állítsuk fel a vámsorompókat, hiszen jogunk van hozzá. Ki az osztrák iparcikkekkel! Ki az idegen búzával, melylyel erőszakosan nyomják le a miénk árát. És pusztuljon az utból ez a kormány mely nem viseli szívében a nép jogát, hanem előbbre helyezi az osztrák érdekeket.

A kiktől a debreczeni mamelukok tanulhatnak. Aranyos-Marótról írják: Bars-megye tegnapi közgyűlésén indítvány történt arra, hogy a megtörtént támadás alkalmából Fejérváry miniszternek bizalmat, működéséért pedig elismerést és hálát szavazzanak felíratl. A közgyűlés az indítványt igen nagy szó-többséggel elvetette. Az indítvány nem csupán az ellenzékelt ingerelte föl, hanem a kormány-pártiakat is. A kormánypártiaknak több része feltűnő módon távozott, vagy elmaradt a szavazásról és csak elenyészően csekély töredék szavazott az indítvány mellett.

A delegációk. Ama tanácskozások rendjén, melyeket közvetlenül a husvétii ünnepek után Budapesten a magyar és osztrák miniszterek egymással tartani fognak, megállapítják az ideai delegacionális ülészek egybehívásának időpontját s esetleg a delegációknak teendő előterjesztéseket is. Erre a körülményre való tekintettel az osztrák miniszterekkel egyidőben alkalmasint Budapestre jön G o l u c h o v s z k i gróf külügyminiszter is. A magyar kormány részéről kívánatosnak tartják, hogy a delegációk ez idén, ha csak lehetséges, már május első felében egybegyűljenek, már csak azért is, hogy a közös és osztrák miniszterek és az osztrák delegátusok is részt vegyenek a májusi milenniumi ünnepeken. (A delegációk ez idén tudvaleg Budapestre üléseznek.) A delegációk egybeülésének időpontja azonban főképp attól függ, hogy miként alakul a képviselőház budgetvitájának hátralevő része. A magyar kormány ugyanis nem tartja lehetségesnek, hogy a delegációk egybeüljenek, mielőtt legalább a képviselőház át nem esik a költségvetés tárgyalásán s az appropriacionális vitán. Ha alapos kiállítás lesz rá, hogy ez legfeljebb május elejéig megtörténik, abban az esetben rajta lesz a magyar kormány, hogy a delegációk május 8-10-e táján egybegyűljenek s e tekintetben a többi illetékes tisztségűnél alkalmasint nem is fog nehézséggel találkozni.

Debreczen és Hajdumegye mezőgazdasága az ezredéves kiállításán.

— A „Debreczen” tudósítójától. —

Debreczen, márczius 30.

Rohamos léptekkel közeledünk a nagy nap felé, melyen nyilvánvalóvá lesz s min-

denki által megtekinthető, hogy mint fejlődött Magyarország a leélt első ezredév alatt, s mire képes ma. Alig egy hónap választ el csak az ezredéves kiállítás megnyitásától, s az egész ország készen áll ma már, hogy beszállítsa a termékeket, a melyeket a kiállításra szánt.

Április 15-ike a határidő, mely a bejelentett tárgyaknak a kiállításra érkezésére ki van tűzve, s ma már Debreczen városa is Hajdumegye kiállítási tárgyai is csomagolásra készen várják a nagy napot, melyen beiktatják valamennyit az ezredéves Magyarország fejlettségének mérlegébe, hogy abban a döntő szerepet magához ragadja. Mi természetesebb, minthogy az agronom Magyarország főhelye, Debreczen legfőképpen a mezőgazdasági kiállítás keretében, aspirál főképpen az első helyre s ehhez méltó volt a törekvés, melylyel a kiállítást létrehozni igyekezett.

S az eredmény az igyekezethez szintén teljesen méltó s ha stereotip kifejezéssel akarunk élni, mondhatjuk, hogy felülmúlta a varakozást.

Ez volt az egyhangú vélemény ma a rendőrkapitányság épületében, — hol a kiállítási tárgyak a csomagolást várják és Szücs Mihály min. kir. állami gazd. tanint. igazgató csoportbiztos a helybeli hírlapok képviselőinek bemutatva.

Debreczen és Hajdumegye mezőgazdaságának kiállítása két külön csoportba van osztva, s hogy ilyen méretekben mutathatja be mindkettő magát a kiállításán, az Debreczen városának, a megyének és a községeknek egyaránt tanusított, áldozatkészségének eredménye.

I. Debreczen város kiállítás. A legméltóbb feltűnést mindenesetre az a 15 olajfestmény fogja kelteni, melyeken s város a Hortobágy mezőgazdaságát tünteti fel. A képeket Chilin sky fényképész felvételei után Rajzó Miklós, városunk fiatal festőművésze festette, s e képek az egész ország előtt becsületet és elismerést fognak szerezni nekik. A képek a következők (a számok nem csupán e képekre terjednek ki, hanem az a több felcsoportot tárgyakra is, ez az oka a folytonosság hiányának.)

1. sz. „Sika puszta, s e halm s e erdejek”. Az egész Hortobágyot tünteti fel a délibábi játékával, amint a sz.-margita

tornyot emeli. Ez nem fénykép után, hanem egyenesen a helyszínen készült eredeti kép.

3. sz. A mátai állatkórház a mutatja be.

4. sz. Az ohati kanyaj a bér-gát külső tanyáján,

5. sz. Birkanyaj, környezve a juhászlaktól, sütőkemenczétől szintől, egy pár juhással az előtárban.

7. sz. Hüse gulyás tanyáját mutatja egy pár bórrel a faágon az. u. n. dörgölő fával s rajta az öreg gulyással, ki immár ötven éve az.

8. sz. Hármashalmi pásztor-tanya a vasalóval.

9. sz. Fülöp gulyája, kocsiról-levéve.

10. sz. Itatás a négygémű kutnál.

11. sz. A Hortobágyi csárda a hiddal és a vásárállással.

13. sz. A Hortobágy vize és a hortobágyparti kanyaj, hátterbe a vasúti hiddal s a vízben uszáló libakkal.

14. sz. Mena, város menseséből, remek meggypej, fején csillagos, hátsó bal lábán kesely állat.

15. sz. A város ötös fogata.

16. sz. A törzsgulya tehenei.

17. sz. Bikagulya kocsiról levéve.

18. sz. Magyar kosnyáj nyíróval. Mindezen képeken minden egyes állat minuciózus pontosággal van körvonalozva, szinte a hihetlenségig. — Nagyban emeli a képek hatását a remek távlat is, mely minden képen kifogástalan.

Ezzel bemutatván az állattenyésztést, a tudományos részére térünk a kiállításnak, mely külön terképen mutatja be remekül színezve, a laikus által is könnyen áttekinthető módon szerkesztve a talaj felszíni eloszlását a v. pércsi uttól Óhatig, Szücs igazgató felvétele alapján (erdő 40,000, homok 80,000 kat. hold, a többi agyag és szik) a talajokat méterenkénti rétegezés szerint két állványon, az egyik rész a nyírásig, a másik Tiszavidék talaját mutatja; a különféle termékeket üvegporakban, a tengerit minden egyes faj szerint csőben is, mint egészét, félig lemorzsolva s mint csutkában kettévágottat keresztmetszet szerint; a takarmány-féleket

A „DEBRECZEN” TÁRCZAJA.

Marcziusi hangulat.

A „Debreczen” eredeti tárczája.

Írta: Rostkowitz Arthur.

Légy üdvöz a tavasznak lengé szellője, midőn megörgeted a száraz ágakat, légy üdvöz enyhe napsugár, midőn a fakadó rügyeket csókolod, s légy üdvözölve ebredő természet, midőn levette fehér bundát, igazi alakodban mosolyogva állasz előttünk, mint egy habokból kilépő vízi tündér.

Csak mosolyogjál vidáman szelid napsugár fűrössz fényárban rónát, bérzet, s te enyhe fuvalom, csókdossad a fakadó rügyeket szerelmesen . . .

Tavasz volt akkor is. A természet lehántotta magáról a tél zimankóját; egy szelid mosolylyá változott minden.

Tavasz volt az én szivemben is ebredő tavasz.

Jól emlékezem rá. Márczius vége volt. Én az iskolából — (ötödik gimnázista voltam) — jöttem haza fűtőrészeve, vidáman, ő pedig a zsepedből.

Már régen ismertem, természetesen csak úgy messziről. Nagyon csinos arczocskája volt, s ha jól emlékezem, fitos orrocskája.

Véletlenül ostoba ficzkó lehettem, annyira bizonyos. Megelégedtem azzal, hogy minden-

nap láthatom, s tíz lépésnyi távolságból kisérehettem hazáig.

Éppen szemben laktak az ő szülei is velünk. Mi a második, ők pedig az első emeleten.

Nagyon sok tanulni valónk volt. Egész délutánokat üldögtünk el az ablaknál a könyvek mellett.

Szüleim mégis csodálkoztak, hogy mindig a legrosszabb bizonyítványokat hozom haza. Az én szegény öregem még a tanárainknak is elpanaszolta, hogy mennyit tanulok, s mégis megbukom.

Nyurga, vékony dongájú ficzkó voltam, s nagyon féltettek a szüleim, mert valamelyik ostoba orvos azt mondta az apámnak, hogy kiméljenek, mivel a tudóm végtelenül érzékeny. Nem szabad sokat tanulnom, hanem annál többet kell sétálnom a szabadban. Este korán fekdüni, reggel korán kelni, s nem is tudnám hamarjában elmondani, hogy mi mindent nem mondott az az orvos.

Szegény öregem valósággal kétségbe volt esve, midőn észrevette, hogy napról-napra halványabb vagyok.

— Ez a gyerek sehogy sem tud husra kapni! — mondotta sokszor — pedig minden lehetőt megtettünk érte.

— A sok tanulás az oka — mondotta anyám. Egész estig ott ül az ablaknál és magol. Hiába beszélek neki, nem fog rajta a jó szó. Egyre azt hajtogatja, hogy rengeteg sok a tanulni valója.

Még a tanárjaimat is megszapulták, hogy miért adnak mindig olyan sok leczkét; pedig ha tudták volna, hogy ennek daczára mért

hozom haza egyre az intő és rovó czédulákat, s végül a szekundákat, másként beszéltek volna.

De hát hogy tudhatták volna, mikor olyan ügyesen kijátszottam figyelmöket.

Szerda és szombat délután nem volt előadás, még a nevelőben sem. — Ilyenkor ebéd után kikönyökölttem az ablak parkányára és elsandítottam az ő ablakukra, hol nemsokára megjelent egy bodros, szőke leányfej. Neki is az volt az első dolga, hogy felkacsintson reám.

Fejbólintással üdvözöltük egymást, s aztán el kezdtünk beszélgetni a mi nyelvünkön.

Nagyon unalmas dolog volna most, de akkor meg nagy kedvem volt hozzá. Órák hosszat néztünk egymásra. Szemeinkkel beszélgettünk badarabbnál badarabb dolgokat. Én azt kérdeztem tőle: »Hogy van Nagysád?« ő azt felelte: »Elég jól érzem magam uram, csak sok a leczkém.« És felemelve a könnyvet, mutatta, hogy két fél oldal a tanulni valója. Én a vállam vonogattam. »Hát az is leczke? Nézzen ide csak, az enyim nyolez oldal!«

Aztán úgy tettünk, mintha tanulnánk. Egymást lestük ez alatt. Természetes dolog, hogy egyikünk sem tanult.

Majd egymáson felejtettük szemeinket s hosszasan sóhajtoztunk valami után, a mit még csak sejtettünk, de nem értettünk, nem éreztünk.

Milyen boldogok is voltunk mi addig, a mig a sejtés nem változott at tudássá. Most, hogy az aranyos márcziusi napsugár csókdossa arczomat, olyan kellemes bizsergés fogja

kötegekben s végül Debreczen város határát művelési ágak szerint térképen feltüntetve az összesen 166,297 kat. holdat kitevő területet.

Ezekhez járulnak még a néprajzi tárgyak, u. m. karikás, csobolyó, szeredás, kulacs valamint egy debreczeni szekér, en miniature, teljesen felszerelve 7 lóval, szerszámmal, kocssal a nyeregben. A remek kis alkotmányt és lovait egy pallagi cselédember faragta s a gépész vasalta meg s végül talyiga 3 lóval.

II. Hajdumegye kiállítása. A talajok és termékeknek valóban gazdag kiállításán kívül, — melyhez a megye minden egyes községe elismerésre méltó módon járult, de különösen H.-szoboszló az, mely külön dicséretet érdemel, mivel termékeiből egymaga egész kis kiállítást szállított be, — térképeken, statisztikai és grafikai táblákon tünteti fel a magyar mezőgazdaság viszonyait, nevezetesen:

Talajtérkép, külön színekkel ki-tüntetve az agyagos, homokos és szikes részeket.

A megye térképe, feltüntetve a mezőgazdaságot művelési ágak szerint. E térkép adatai közt a Debreczené is bennfoglaltatik.

Az egyes termékek termelési átlaga 10 évről, összehasonlítva a mai állapottal, valamint az összes termés és az átlagos termés külön.

A mezőgazdasági összes viszonyokat feltüntető 17 statisztikai táblázat, melyeknek adataiban Debreczen nincs benne.

A népelelési viszonyokat, termő és terméketlen területeket a szántóföld hasznosítását részletesen az összes termelést, a művelési ágakat, a termelés, fogyasztás és forgalmi képességet, a művelési ágakat kataszteri tiszta jövedelem szerint, az állatállományt és annak viszonyát a földműveléshez: s végre 1894-ről a megye meteorológiai és éghajlati viszonyait a hőmérséklet, légnyomás és csapadék szerint feltüntető grafikai táblák valamennyit Kleinfeller rajzaiban.

Ezeket kívül bemutatja Hajdumegye a macsi-uradalmat igen szép fényképekben, talaját, termékét külön, valamint minden épületét és tervrajzait, valamint a néprajzi adatoknak teljes bőségét.

Igen fontos részét képezné a mezőgazdasági kiállításnak a mezőgazdasági statisztika is, különösen régebbi adatokkal összehasonlítva; ez azonban csak Debreczenre nézve volt lehetséges, mit is Szűcs igazgató 3 időszakra osztott fel s adja a statisztika nyers eredményeit 1880-ig, 1880-1895-ig és 1896-ban szintén táblázatosan.

A mezőgazdasági kiállítás részét képezné tárgyanak minőségénél fogva a gazdasági tanintézet kiállítása is, mivel azonban mint ilyen a többiek közt úgy is részt vesz az iskolákra nézve megállapított rendszer szerint: a debreczeni kiállításból ki kellett maradnia, ami mindenestre nagy kár, mert ha ki nem marad, a mostaninál még közvetlenebbül mutatná a kiállítás Szűcs Mihály igazgatónak odaadó munkásságát, melyet teljes két év óta folyton rászentelt kiállítás sikerének előmozdítására. Kitérné azokat az érdemeit, a melyeket egész hasznos életén át szerzett tanári, szakértői és irodalmi működésével egyaránt Anny bizonyos, hogy ezt az áldásos működést, amelyet tanintézet kiállítása róla elárul az ezredév alkalmából: nem tetőzhetne volna be szebben, mint tette ezt Debreczen és Hajdumegye mezőgazdasági kiállításának előváráslásával, melyért neki ugy a megye, mint különösen a város örökre adosa marad, mert halálját kellőképen soha le nem róhatják iránta!

nyí.

Mitrovics Gyula bucsuzása Sárospataktól.

Alig lehetne a hálának és szeretetteljes rageszkodásnak méltóbb, szebb nyílvánulása, mint a hogy a sárospataki ifjuság Mitrovics-tól, immár a mi szeretett lelkésünktől, városunknak kiváló díszétől, elbucszott.

A főiskolai ifjuság f. hó 27-én, pénteken este Mitrovicsnak faklyászenét adott, ezzel akarva kifejezést adni mélyen érzett halájjának, szeretetüknek és tiszteletüknek, melyet szónokuk szavai szerint tér és idő nem kibé- bithet. Az egész város apraja-nagyja összegyűlt ablaka alatt, nagyobbbrészt a kíváncsi- ságtól, de tagadhatatlanul a különbség nélküli tisztelettel is vezette ve. Miatán a főiskolai zenekar több szép darabot eljátszott, P u t n o k y Pál IV-ed éves hittanhangzó állt fel s az ifjuság érzelmeit szép s lelkes be-

szédben tolmácsolta. Mitrovics rendkívül meg- hatottan válaszolt s válaszában az eszmények szeretetét és ezekben az Isten, haza és egy- ház szeretetét kérte az ifjuságtól. A távozónak — ugymond — joga van kéressel fordulni azokhoz, a kik otthon maradnak; ezeknek meg szinte kegyeletes kötelességük azt teljesíteni. S hogy ez eszmények kultuszát üzhessék, lelkőkre kötötte a tudományok és tanárok megbecsülését.

A tanári kar 28-án délelőtt bucsuzott el Mitrovics-tól hivatalosan egy nagy, gazdag album átadásával és a közös tanári kar ülésének a Mitrovics érdemeit megörökítő jegyzőkönyvi ki- vonatával.

Este kivilágítás, bankett volt.

Tegnap, virágvasárnapján pedig a városi közönségtől vett bucsut Mitrovics a városi templomban tartott istentisztelet alkalmával; attól a városi közönségtől, mely hosszú évek óta a legnagyobb lelkesedéssel sietett a tem- plomba mindannyiszor, valahányszor ő tar- totta az egyházi beszédet; sietett meghallgatni beszédeit, melyek mindig a szívet, lelkét fel- emelők, a vallásérkölcsei nagy kérdéseket meg- világítók s a szónoki művészet magaslatán állók voltak.

Néhány nap múlva pedig alkalmunk lesz meghallgatni nekünk is annak a férfunak itt első szónoklatát, kitől a pataki főiskola, an- nak tanári kara és ifjusága s általában az egész város olyan nehezen válik meg.

Hisszük, hogy azt a nagy szeretetet és tiszteletet, melylyel Sárospatakon működésé- nek egész ideje alatt körülverték, Debreczen- ben is mihamar meg fogja találni.

Az ügyvédi kamara közgyűlése.

— Saját tudósítónktól. —

Debreczen márczius 30.

Tegnap, márczius 29-én délelőtt 10 óra- kor tartotta meg a debreczeni ügyvédi kamara évi rendes közgyűlését a kamara hivatalos

el minden porcikáját, mint akkor. Szinte ma- gam előtt látom az egész jelenetet.

Ő leejtette a könyvét, én felvettem; ő megköszönte, én pedig olyasfélét mondtam, hogy bárcsak mindig elejtene a könyvét, s én felemlhetném.

Hozzá csatlakoztam. Egymás mellett men- tünk szemlesütve; csak lopva pillantottunk egymásra.

Az egyik utcaszögleten ibolyát árult egy ökölyi gyerek. Ő nagyon szerette az ibolyát. Vettem neki, de ő nem akarta elfogadni, pedig a szeméből láttam, hogy nagyon szeretné.

Végül mégis elfogadta, de csak oly fel- tétel alatt, hogy az ibolya árát (két krajczár volt) másnap megadja. A feltételt elfogadtam, mire ő feltűzte a tavasz legkedvesebb virágát éppen a szíve fölé.

Utunk egy sétatéren vitt keresztül. Egy lélek sem volt közel, különben is déltájt na- gyon elhagyatottak a kisvárosok utcái. — A rügyező ágakon egy csomó veréb csiripel, s jöttünk nagy zajjal előbbre szálltak.

Olyan hangulat féle fogott el ott; a tar- ágak helyett, én zöld lombokat láttam s a zöl- dülni kezdő pázsiton virágokat.

Mintha tündérvilágban jártunk volna. — A verebek csiripelése is tu világi zene volt.

Oda hajoltam egészen az arczához, mint- ha a lelkében akartam volna olvasni.

— Pöszike, szeret maga engem?

— Nem — felelte durczásan, de az ar- czáról egész mást olvastam le.

— Soha sem fog szeretni?

— Soha!

Ugy éreztem, mintha azonnal meg kel-

lene halnom, mintha azt a percet túl nem élhetném, a melyben kimondta az én halálos ítéletemet.

— Hát akkor az isten áldja meg Pö-zike. Engem többé sohasem fog látni.

És visszafordultam, s lehorgaszott fővel indultam a másik oldalra.

— Jöjjön vissza! — kiáltotta Pöszike utánam. Hát nem jön? Mit akar csinálni?

Mintha süket lettem volna, úgy mentem tovább, pedig a szívem majd megszakadt örö- mében.

Utánam szaladt, s megfogta a kezemet.

— Hová akar menni? Én nem engedem magát, tudja.

— De hát ha nem szeret?

— És ha...?

— Igazán?

— Akkor nem menne el?

— Nem.

— No hát akkor jöjjön haza, mert kü- lönbben kikapunk mind a ketten, hogy olyan sokáig elmaradtunk az ebédől.

Elvettem tőle a táskáját, s úgy vittem utánam. Olyan voltam mint a kezes bárány, csak még egy piros szalagocskát kellett volna a nyakamba kötni.

A park végén egy üres bódé állt. Addig észre nem vettem.

— Nézzük meg csak, mi vana bódében.

Egész üres volt, hanem azért nagyon jó volt arra, hogy ott csattanjon el az első lo- pott csók.

— Szemtelen! lihegte Pöszike kipirult arczczal, míg én lesötöttem a szemem, mint egy nagy bűnös. Adja vissza a táskámat!

— Addig nem, míg azt nem mondja, hogy nem haragszik.

— No hát akkor tartsa meg!

Mire azonban hazaértünk, Pöszike is megbékült. Kijelentette, hogy nem haragszik, hiszen nincs miért?

Ez a bolondos történet jutott most az eszembe. Tíz év óta rá se gondoltam pedig. Most nem tudok szabadulni tőle, minduntalan magam előtt látom azt a bodros, szőke fejet, azt a kis fitos orrocskát.

Ugyan kihez is ment férjhez? Igaz, hi- szen magam irtam meg akkoriban az eljegy- zési híret. Az eljegyzési kártyán megismer- tem az ő kezevonását.

Valami számtiszt-féle ember vehette el. Ugyan megismerném-e most, ha úgy véletlenül találkoznám vele?

Mit mondanék neki? Valami okosat kel- lene beszélnem, annyi bizonyos, vonatkozással arra a márcziusra, a melyiken olyan szerel- mesen sütött a nap reánk, hogy szíveinkben felpattantak a szerelem rügyei.

Nem; ezt nem mondhatnám, mert azt hinné, hogy még most is olyan ostoba, szerel- mes ficzkó vagyok, mint akkor voltam. Pe- dig nem vagyok az. Én már csak a természet- ben szemlélhetem a tavaszt.

Mégis mondani kellene valamit?

Igen, azt mondanám, hogy milyen bolon- dos gondolatokat is ébreszt az ember szíve- ben ez a gyönyörű márczius, s hogy szinte szeretnék tíz évvel megfiatalodni!

Többet nem mondanék, hiszen ebből is érthetne elegend.

helyiségében, a kamarai tagok élénk részvétele mellett.

A közgyűlés gazdag volt vitatkozásokban, a mint azt nem is lehet másképp elképzelni olyan férfiak közt, kik a szónoki művészet valódi értékét azonban nem az elmondott beszédek szépsége s a vita legszigorubb tárgyilagossága képezte, hanem az a beható alaposág, az az odaadó komolyság, melylyel hazai jogfejlődésünk s a magyar ügyvédi kar legközelebbi érdekeit a debreczeni ügyvédi kamara tagjai oly lelkiismeretesen felkarolták; s a tegnapi tanácskozást ez által igazán elvi magasztalón álló színvonalra emelték.

Megvitatásra kerültek a bünvádi eljárásra vonatkozó törvényjavaslatok, a telexkönyvi betét szerkesztés keresztülvitelének, a csődjárási reformjának kérdései; a debreczeni kir. törvényszék és járásbírószék személyzetének túlterhelése miatti aggályok; s végül hosszasan tárgyalták az országos ügyvédi nyugdíj ügyében mielőbbi megoldásra váró feladat t, mely a kamara tagjainak egyértelmű lelkesedésével találkozott.

A közgyűlés igen kedves mozzanata volt az is, midőn a debreczeni ügyvédi kar érdeműsorsorát: K ö n y v e s T ő t h Antal veterán ügyvédet a kamara örökös tiszteletbeli elnökévé egyhangulag megválasztották.

A közgyűlés részletes lefolyásáról tudósítónk a következőkben ad számot:

Dr. K o l a János orsz. képviselő, mint a debreczeni ügyvédi kamara elnöke megnyitotta beszédében üdvözlő a szép számmal megjelent tagokat.

Dr. M e g y e r y Pál kamarai titkár olvassa az évi jelentést a kamara 1895. évi működéséről. A jelentés élénk színekkel festi az ügyvédek helyzetére vonatkozó megjegyzéseit. Ramutat az újabb igazságügyi alkotásokra, s e tekintetben a kamara örömet és megelégedést fejezte ki, különösen kiemelve, hogy a jogegység szempontjából mily üdvös hatása van az új házassági törvény életbe léptetésének.

Örömmel üdvözlő továbbá a bünvádi eljárásra vonatkozó törvényjavaslatot, azon élénk óhaját kifejezése mellett, vajha ez mielőbb törvényerőre emelkedne! Kikel ezután a debreczeni ipar és kereskedelmi kamara felterjesztése ellen, melyben mély sértés foglaltatik az ügyvédi kar ellen s elenzi, hogy a csődtörvény a keresk. és parkamara által kontemplált terv szerint módosították. Sürgetendően tartja a végbement tagosítás folytatás Bösörmény, Nánás, Dorog, Egyek községekre vonatkozólag a telexkönyvi betétek általakítását s rendezését. Kívánatosnak tartja továbbá a debreczeni kir. törvényszék és járásbírószék birói létszámának emelését.

A nagy gonddal szerkesztett évi jelentést éljenzéssel fogadta a közgyűlés s megkezdődött annak részletes tárgyalása.

S z i l á g y i Imre tühellennek mondja a debreczeni kir. törvényszéknél jelenleg felforgó azon állapotot, hogy a legutóbb anyagfeldolgozására a törvényszéknél jelenleg összesen csak 13 bíró van kenyserítve, kik azonban annyit mindennel meg vannak terhelve, hogy tisztán polgári ügyekkel e 13 bíró közül csak e g y foglalkozik.

Dr. B a k o n y i Samu csatlakozik a Szilágyi Imre nézetéhez s az évi jelentésben e körülmény élénk kidomborítását kívánja.

Dr. B e n e d e k János a bünvádi eljárásra vonatkozó tjavaslat sürgős tárgyalatása érdekében szóval fel s nem annyira örömet, mint inkább aggodalmát fejezi ki, hogy jogéletünk ez évető kérdése még mindig csak a kezdeményezés stádiumában áll.

Dr. K o l a János megnyugtató kijelentést tesz az iránt, hogy tudomása szerint, mihelyst módjában áll a kormánynak a költségvetés letárgyalása után a törvényalkotásokat napirendre hozni: egyik legelső teendőjét képezendi e tjavaslat tárgyalása. Mellőzendőnek tartja tehát a Dr. Benedek indítványát.

Dr. B a k o n y i Samu alaposoknak tartja az indítványt tevő aggályait, mert a bünvádi eljárásról szóló tjavaslat nem áll azok között,

melyeket a kormány sürgősen tárgyalandóknak kijelölt s így ez a rég vajudó kérdés ismét háttérbe szorult.

Szavazással 15 ellenében az évi jelentés szerinti szöveg fogadtatott el.

S z ö l l ő s y János a telexkönyvekre vonatkozólag tartott talpraesett beszédet; sürgetendően tartja, hogy a debreczeni törvényszék területén a telexkönyvi betét szerkesztés mielőbb keresztül vitessék.

Des C o m b e s Henrik a debreczeni járásbírószékra vonatkozólag teszi meg észrevételeit, szintén kívánatosnak tartván a személyzet szaporítását.

N a g y Sándor indítványozza, hogy az évi jelentés küldessék meg a debreczeni ipar és kereskedelmi kamarának, mely az ügyvédi karról kedvezőtlenül nyilatkozott saját jelentéséhez.

Mindezen indítványok és módosítások mellett az évi jelentés egy általánosságban, mint részleteiben elfogadtatott s határozatba ment annak kinyomtatása s a kamara tagjai részére leendő széküldése.

Az 1895. évi számadás, valamint az 1896. évre szóló költségelirányzat szintén elfogadtatott. Ennek tárgyalásánál élénk vitát kellett az ügyvédi nyugdíj kérdése, melyet Dr. B a k o n y i Samu vetett föl; beható megokolás után indítványozván, hogy bizassék meg a kamara választmánya, miszerint e kérdéssel foglalkozzék s a jövő közgyűlés elé terjesszen javaslatot ennek miként leendő megoldására nézve.

Dr. N a g y Lajos örömmel csatlakozik a Dr. Bakonyi Samu indítványához, a melyet azzal told meg, hogy a bevételi főlöszleg minden évben a nyugdíj alapjához csatoltassék.

M á r k Endre azt tartja, hogy jobban kellene a tagokat bírsgólni a nyugdíj-alap javára. (Szóllósy János közbeszól: »Ne méltóztassék ilyen Wekerle-politikát folytatni!« Derűkség.)

Dr. T ü d ő s János elfogadja úgy a Dr. Bakonyi Samu, mint a Dr. Nagy Lajos indítványát; maga részéről utasítandónak tartja a választmányt a záró számadás oly módon való összeállítására, hogy az évi tiszta eredmény megállapítható legyen, mivel ez a mostani jelentésből, mely csak »pénztári maradvány«-ról szól, ki nem tűnik.

Dr. F e j é r Ferenc és J u h á s z Ignác kamarai pénztárnok felszólalásai után a tett indítványok figyelembe vétele mellett a költségvetés elfogadtatott s K o v a c s József indítványára a felmentés úgy a választmányának, mint a pénztárnoknak köszönet mellett megadtatott.

A titkári és ügyészi tisztelet-díj egyenlővé tétele tárgyában előterjesztett választmányi javaslatot K o v a c s József, Dr. T ü d ő s Laszlo, S z i l á g y i Imre s mások felszólalásai után a közgyűlés mellőzte.

Végül N a g y Sándor 25 kamarai tag nevében azon indítványt terjesztette elő, hogy K ö n y v e s T ő t h Antal, a debreczeni ügyvédi kar legidősebb s egyik legérdemesebb tagja választassék meg a kamara örökös tiszteletbeli elnökévé. Az indítványt közfelkiáltással egyhangulag elfogadta a közgyűlés s a megválasztásról küldöttség értesítette, az eképmegtisztelt ferfiut.

Megválasztattak továbbá helyettes titkárnak Dr. O r b á n József, helyettes ügyésznek N a g y Sándor debreczeni, Dr. W e i - S a l a m o n szolnoki és Dr. B o d u á r István nyíregyházi ügyvédek.

Ezzel a közgyűlés 3 órai tanácskozás után az élnök elterelésével véget ért.

Ujdonságok.

* **A műhelyből.** Tudatjuk t. olvasóinkkal, hogy a mai napon szerkesztőségünk új taggal szaporodott, amennyiben K o h á n y i Gyula ur, mint főmunkatárs kebelebe lépett s működését a mai nappal meg is kezdte.

* **Sülyedés.** Ezt a címet adja a Magyarországi vasárnapi vezércikkének,

melyben Debreczen városának famózus bizalmi szavazatát kommentálja, kitünteti azt az égbekiáltó ellentétet, mely Debreczen városának helyzete, Magyarország közéletében elfoglalt szerepe és F e j é r v á r y báró személye, jelleme, gondolkozásmódja összehasonlításából mindenki szeme elébe világít. »Debreczen városa épen akkor szavaz bizalmat, mikor is e férfiú bevallotta, hogy nem-túl levelez a hadügyminiszterrel. Evi fizetése ha a miniszternek négyezer forinttal szaporodik, ez neki kellemes, de az országnak kellemetlen. Minisztereket pedig nem azért tartunk, hogy kellemetlenkedjenek az országgal. Merem állítani, hogy felfogásomat osztja minden adófizető. Csak Debreczen város nem osztja, mert épen mo tszavaz bizalmat a fizetésjavító miniszternek.« Debreczen határozatát utánozza Szabadka. Auch gut. Ragály bizony nem volna ragadós nyavalyák nélkül. De a nyavalya meg van. — Magyarul tányérnyalás a neve. Csak az lep meg, hogy épen a br. Fejérváry tányérját választottak ki.« »Ez a férfiú sem-mibe se veszi törvényeinket, megtámadja alkotmányunkat, lenézi az országgyűlést.« »Elkének egyetlen indultata sem közös velünk. Reményeinket nem érti. bánatunkban nem osztozik. Érz-lmeivel, hűségével, meggyőződésével épen úgy lehetne galicziai vagy csehországi helytartó, mint a magyar miniszter. Ilyen ez a férfiú. Idegen.«

Melysleges keserűség fog el, mikor hazánkban a tányérnyalóknak akkora sokaságát látom, hogy közülök még ennek az idegennek is jut.«

Bizony, bizony Debreczen városa elkerülhetne volna ezt a kemény, de igazságos ítéletet s pirul az arcunk, mikor olvassuk, mert érezzük, hogy megérdemeljük.

* **Bankettező ügyvédek.** Szombaton f hó 28-án este a Bika szálló éttermében az ügyvédi kamara közgyűlést megelőzőleg M á r k Endre a kamara elnökhelyettese bankettre hívta össze a debreczeni ügyvédeket és ügyvédjelölteket. — A kedélyes mulatság, melyen mintegy 120-an voltak jelen, eltartott a hajnali órákig. Tenap pedig dr. K o l a János a kamara elnöke a közgyűlés után adott a választmány tiszteletére bankettet. Mind a két bankett a legvidámabb hangulat mellett folyt le. Toasztozokban egyik banketten sem volt hiány, a mi természetes is, a hol annyi fiskális van jelen.

* **A „Csokonai-kör“ből.** A „Csokonai-kör“ választmánya 1896. év március hó 31. napján d. u. 5 órakor a főiskolai nyilvános olvasó teremben ülést tart. Tárgyak: 1. Az egyháztér rendezése tárgyában kiküldött bizottság jelentése. 2. A f. évi költségvetés megállapítása. 3. A f. évi költségvetés megállapítása. 4. A múlt év működéséről szóló jelentés. 5. Folyó ügyek.

* **A debreczeni tisztviselők önszolgálati egyesülete** tegnap tartotta 16. évi közgyűlését. Si m o n f f y Imre kir. tanácsos polgármester ur elnökléte alatt. Mikor ezen egyesület ez előtti tizenhat évvel O p r i s Péter volt debreczeni távirtda felügyelő kezdeményezésére megalakult, a legmelegebb pártolásban részesült s alig volt akkor városunknak tisztviselője, ki ezen csakugyan hézagot pótló egyesületbe be nem lépett volna. Nem is lehetett ez másképp. Hogyne pártolta volna, s hogy ne igyekezett volna tisztviselő oly egyesületnek tagjává lenni, melynek czélja a tisztviselők helyzetének anyagi és ebből kifolyólag szellemi és társadalmi tekintetben való emelése! Hogy megfélelt-e az egyesület fenállása óta kitűzött czéljának, azt megmondhatná az a sok száz tisztviselő, kik az évek során az egyesület kedvezményeiben részesültek, megmondhatnák azok, kiknek az egyesület részéről tetemes segélyt kaptak, élveztek és élveznek jelenleg is, megmondhatják a most városunkban lakó állami tisztviselők, mert hiszen a lakbériletmény emelését czélzó sikerrel járt mozgalmat az egyesület indította meg. Jelenleg is több nagyon fontos a tisztviselők anyagi érdekét érintő kérdés megvalósításán fáradozik az egyesület. Mulasztást követnénk el, ha azon tisztviselőknek, kik még ez ideig nem tagjai az egyesületnek, nem ajánlnók az egyesületbe való belépést, mert, míg egyrészt a belépés semmi kocká-

zattal nem jár, másrészt a kötelezett befizetésük után éppen annyi kamatot kapnak, mint bármely pénzintézetétől, nem is szólva arról, hogy az egyesület tagjai a kedvezmények igénybe vételével évenként megtakaríthatnak annyit, sőt többet is, mint a mennyit biztosított kamatra kötelesek befizetni. Az egyesületnek a lefolyt évben 191 tagja volt. Alapra-évek címén be volt fizetve 7380 frt 40 kr. Szegélyalap 688 frt 91 kr. Tartalékalap 1972 frt 88 kr. Beruházási tartalékalap 237 frt 90 kr. Évi forgalom volt 44,083 frt 95 kr. Tagok befizetései után 4%-ot kapnak. Igazgatósági tagokul ujjalag megválasztottak: **M á r k** Andre, **M i s k o l c z y** Jenő, **K o n c z** Elek, **P a p p** Lajos, **H a r s á n y i** Gusztáv, — lemondás folytán megüresedett két helyre **E ö t v ö s** Károly Lajos és **B á r d o s** Géza; a felügyelő bizottság tagjaiul; **H a n d t e l** Vilmos, **Z a l a i** Márk és ifj. **T i k o s** József, postagul **S a p k a** János, igazgatósági póttagokul: **P a l u g y á n s z k y** Béla, **K u r s i n s z k y** László, **M a t e r n y** Lajos, **H a j d u** Gyula és **L a d a** Sándor.

*** A debreczeni nyomdászok dal- és zeneköre.** A debreczeni könyvnyomdászok tegnap választmányi gyűlést tartottak, amelyen **S o m o s** Árpád elnök indítványára elhatározták, hogy az egyesület kebelében lévő önképző-kör, dal és zene-egyletet alakítsa. Az indítványt azon hozzáfűzéssel fogadták el egyhangulag, hogy tekintve az ügy fontosságát, bizottság küldésük ki a tervezet összeállítására. Ezen bizottságba megválasztottak: **S o m o s** Árpád, **P o p p e r** Dezső és **S z a b ó** Károly, kik az ügy érdekében minden lehető eszközt fel fognak használni. Fentvezett urak kéri mindazon nyomdászokat, vagy akár más szakbeli iparosokat, a kik a zenehez és dalhoz értenek, vagy erre hajlamosnak érznek, forduljanak irásban vagy személyesen **S o m o s** Árpádhoz.

*** Rejtélyes lelet.** Zátorszky Lajos butorkereskedő Darabos-utcai 1043 szám alatti házában előzőt néhány nappal fundamentum ásás közben egy női hullára akadtak, több ékszert, karpereczet, gyöngyöket, stb. találva a már egészen elszórt hullán. Minthogy ez-előtt körül-belül 60-65 éve lehetett annak, hogy e tetem oda tetetett, lehetséges, hogy az 1831-iki nagy kolera alkalmával temették az udvarban a-ott gödörbe. Büntény, vagy rablási szándék nem foroghat fenn, mert akkor a hullán megtalált ékszereket nem igen ásták volna el.

*** Szentesy István halála.** Egy derék, köztiszteletben álló polgára városunknak hunyta le szemét vasárnap éjjel. Polgár Szentesy István volt városi bizottsági tag, mészáros mester tegnap éjjel 11 órakor, életének 80-ik évében hosszas súlyos szenvedés után elhunyt. Most díszes koporsóban és sarkophagban kiterítve fekszik szt.-anna-utcai 2526 sz. a levő házában. Temetése ápril 1-én délután 3 fog az ev. ref. egyház szertartása szerint az új templomban tartandó gyászima után a Kossuth-utcai temetőben végbemenni. — Az elhunytat gyászolják: bánatos gyermekei **P.** Szentesy János nejjével Tökés Juliánával és gyermekei **Zsuzsanna** férjével polg. **Czeglédy** Józseffel és gyermekei, **Mária** gyermekeivel, **Erzsébet** férjével polg. **Vásáry** Andrásval és gyermekei. Egyetlen testvére: **Szentessy** Erzsébet, özv. **Szabó** Istvánné. Testvér gyermekei: özv. **Huszár** Sándorné **Szentpétery** Zsuzsanna, **Szentpétery** Sára férjével polg. **Harsányi** Imrével és a többi elhunyt testvéreinek gyermekeivel. Unokaöccsei **Dr. Genesi** Endonyug, főtörzsorvos, a **Ferencz** József-rend lovagja, **Genesi** István m. kir. pénzügyigazg. tan. és nővére **Aldás** és **Beke** poraira!

*** A szülő és borteremelő szövetkezet közgyűlése.** A debreczeni szülő és borteremelő szövetkezet tegnap délelőtt 10 órakor tartotta meg évi rendes közgyűlést gróf **Dégenfeld** József főispán elnöklése alatt a megyeház nagy tanácsstermében. A szövetkezet igazgatóságának és felügyelő bizottságának múlt évről szóló jelentését és az első évi zárszámadást **Dr. Bal-kányi** Miklós jegyző olvasta fel. A jelentésből közöljük a következőket:

A szövetkezet az 1895. márczius 7-én tartott alakuló közgyűlésben 77 szövetkezett tag által jegyzett 260 üzletrész együtt összesen 130,000 frt jegyzésével megalakulván, ügyvezető-igazgatónak **Szabó** Lajos nyug. vinczellér képezdei igazgatót választotta meg. Majd a telepítés helyéül kijelölt **Pálffy**-tele földet és az ebbe beékelve levő **Koncz**-féle földet együtt összesen 227 kat. hold 1252 □ öl földterület össze-en 45.457 frtért a szövetkezet részére megvásárolván, az egész területre elkészített szőlőtelepítési tervet és beosztást, mely szerint az egész 227 kataszt. hold 1252 □ öl vagyis 303 1200 □ öles holdat és 852 □ öl kivevő területet felosztott 1200 □ öles táblákba s megállapították a beültetendő szőlőfajokat és ezeknek táblákba beosztását. Egyidejűleg megkezdtek a földnek 75 cm. mélységig való megforgatását s miután folytonosan elegendő munkaerő ált rendelkezésükre, 1895. december 31-ig megforgattak összesen 115 hold 648 □ ölét 4419 frt 30 krért. Ezen területhez még korai tavasszal 14 hold és 552 □ öl fog járulni úgy, hogy az 1896. évi tavasszon 130 hold lesz betelepíthető. Ezen kívül akác és nemes fűz alá 32 cm. mélységre megforgattunk 2040 □ ölét s ezért kifizettek 32 frt 76 kr. s a cserebogár pajorokat a telepről kiirtották. Ez év tavaszán a hirtapok utján pályázatot — hirdettünk a szükséges szőlővesszők s z a l l i t á s á r a. Miután a földforgatást már szeptemberben megkezdtek és az időjárás még novemberbe is kedvező volt, 8 holdnyi területet még az ősön betelepítettek gyökeres olasz rizlinggel. A külső munkálatok vezetésére az 1895. aug. 1-től kezdődőleg fővenczellérnek **Szabó** Sándor okleveles vinczellér, kertész és gazdát alkalmazták. Évi fizetése 600 frt készpénz, természetbeni lakás és tüzelő anyag. Alkalmazták továbbá 1895. ápril 1-től kezdődőleg **Szekely** István diószegi vinczellért s ennek fizetése évi 240 frt készpénz, természetbeni lakás és tüzelő anyag, végre egy kocsi, kinek fizetése lakás és tüzelő anyagon kívül évi 150—160 frt. — Gondoskodtunk a szükséges szőlőkárókról, — s e végből úgy helyi, mint fővárosi lapokban pályázatot irtunk ki. — 2353 frt 04 kr. tesz ki a vesszők ára. Átlagosan ezer darabonként 3 frt 75 és fél kr., a telep helyére szállítva 3 frt 77 kr. kerültek. Vesszőkészletünket felforgatott földbe beiskoláztatták, az e körüli egész évi összes költségek kifizetése 431 frt 12 kr., úgy hogy ez időszertüli gyökeres vesszőállományunk összes bekerülési ára 2784 frt 16 kr. Az iskoláztatás igen szépen sikerült, gyökeres vessző-állományunk elegendő lesz az 1896. évi tavaszi telepítéskor 100—100 hold beültetésére. A fennmaradó 20—30 hold területet az 1896. évi tavasszon sima vesszővel ültetjük be. A vörös borfajok a legmagasabb fekvésekre helyzetettek.

Ezen karóknak egy részét fuvarosokkal szállítottuk ki s ezért a vasutól a telepre fuvarozásért fizettek 422 frt 70 kr. A karók vágást, hogy tartósságukat biztosítsák, be-kátrányozták. 1895. decz. 31-ig bekátrányoztatott 334,775 db ezre 20 kr-ával 66 frt 93 kr-ért s felhasználott 15.702 kgr. kátrány 502 frt 10 kr-ért. A még bekátrányozatlan karók a tavasz beálltával fognak bekátrányoztatni. Az 1896. évi tavasszon betelepítendő 130 hold beültetése után, telepítésre fennmaradó egész területet az 1896. évi ősön szándékszunk megforgatni és az 1897. évi tavasszon gyökeres vesszővel betelepíteni és így az egész terület munkáját az 1897. év folyamán befejezni.

A felolvasott igazgatósági jelentést a közgyűlés egyhangulag tudomásul vette, valamint a felügyelő bizottság által átvizsgált mérleg és ezekre vonatkozó felügyelő bizottsági jelentést is. Egyhangulag megadták úgy az igazgatóságnak a felmentvényt. A felügyelő bizottságból kilépő három tagot, névszerint **S i m o n f f y** Imrét, **P á l f f y** Gábort és **L u k á c s** Ármint újabb három évre megválasztják. Az igazgatóság terjesztett elő ezután egy indítványt, mely szerint az igazgatóság 8 tagja, a felügyelő bizottság 3 tagja a múlt évre őket illető díjakról — a mely mintegy

1900 frtot tesz ki — lemondanak. A közgyűlés hálás köszönettel vette tudomásul az indítványt. A másik igazgatósági indítvány arra vonatkozott, hogy a szövetkezet jelenlegi telepével határos 9 holdnyi területet vegye meg. A közgyűlés ezen indítványhoz is hozzájárult és 100 frt-ért veszi meg holdonként a területet. A közgyűlésnek több tárgya nem lévén, 11 óra után véget ért.

*** Halálozás.** Vettük a következő gyászjelentést: **Öz. Kardos** Istvánné, született **G y u l a y** Zsuzsanna mint anyja: **Róza**, **Albert** és **Eszter** özv. **Kegyes** Lászlóné mint testvérek; az ös-zes rokonság nevében is legmélyebb fájdalommal tudatják özv. **Büdy** Kálmánné szül. **Kardos** Emilia asszonynak folyó hó márczius hó 29-én délelőtt fél 11 órakor életének 54-dik évében történt csendes elhunytát. A kedves halott földi részei folyó hó 31-kén délután 3 órakor fognak az ev. ref. egyház szertartása szerint, csapó-utca 329-dik számú háztól a Kossuth-utcai sarkertben lévő családi sírholtba örök nyugalomra helyeztetni. Béke lengjen hamvai felett!

*** Nines ivóvíz.** Mindenünnen érkeznek az utóbbi időben a felszóamlások az utcai kutak rossz karban tartásáról. Legújabbban a nagymester-utcaiak panaszkodnak, hogy az utcában lévő egyetlen, jó ivóvizet szolgáltató kut megromlott és már 3-4 nap óta nem ad vizet. A nagymester-utcaiaknak a kis-hatvan és cserepes-utcaiakról kell hordani a vizet, ami bizouy, tekintve azt, hogy a melegebb napok beálltával sok vízre van szükség, nem a legkényelmesebb állapot. Lapunk utján hívja fel a kutjavításra az illetékes körök figyelmét nagymester-utca lakossága és lehetőleg gyors intézkedést kér, nehogy újra 6 sőt 8-10 napig is vízhiányban keljen szenvednie, mint ahogy az már egyszer-mászor megtörtént.

x A Horgony-Pain-Expeller igazi, népszerű háziszerré lett, mely számos családban már több mint 25 év óta mindig készletben van. Hátfájásnál, csipfájásnál, fejfájásnál, közhányásnál, eszűnél stb-nél a Horgony-Pain-Expellerrel való bedörzsölések mindig fájdalomcsillapító hatásuknak bizonyultak, sőt járvány kóránál, miőt a kolera, hanyó hasfolyás, az altestnek Pain-Expeller való bedörzsölése mindig igen hasznosnak bizonyult. Ezen kitűnő háziszerré jó eredménnyel használtatott bedörzsölésként az influenza ellen is és 40 kr. 70 kr. és 1 forint. üvegenkénti árban a leg-több gyógyszerárban készletben van, hanem bevásárlás alkalmával mindig határozottan: mint „Richter-féle Horgony-Pain-Expeller” vagy „Richter-féle Horgony-Liniment” kérendő és a „Horgony” védjegyre figyelendő.

x A vidéki kereskedők mint a kerteszet faktoral. Ne mondja ezután senki, hogy a vidéki kereskedők nem buzdulnak a kertgazdaság fellendüléséért. Azon nagy szabásu mozgalmakkal, hogy a zart tokokban forgalomba kerülő Mauthner-féle elismert kiténő magvakat az egész hazában általánosítják, a konyha kertészet mintegy varázs ütőre országszerte óriási merveket fog öltetni. Hogy mennyire karolja fel a közönség ezen magvakat, kitűnik abból, hogy számos vidéki kereskedőknek magforgalma ez idén tiszter akkora, mint volt azelőtt. Sőt intező körök is felismerték már a nemesített magvak forgalmának rendkívüli nagy fontosságát és jó indulattal, rokonszenvvel kísérik a helybeli és környékbeli kereskedők említett magelárusítási ujtását.

Táviratok.

Tábornok és miniszter.

B u d a p e s t, febr. 30. (A Debreczeni ered. táv.) **H u b e r t h** tábornok, **S z e m n e z** Emil bírāja, kit **F e j e r v á r y** br. a képviselőházban megsértett, az utóbbtól elégtételt kért

Ferdinánd Konstantinápolyban.

B u d a p e s t, márcz. 30. (Debr. ered. táv.)
A bolgár fejedelemnek konstantinápolyi tartózkodásáról jelentik Konstantinápolyból: Török körökben nem kis feltűnést keltett, hogy a bolgár fejedelmet sokkal nagyobb diszszel és kitüntetésekkel fogadták, mint hasonló alkalmakkor az egyiptomi kedivét. A pályaudvartól a Jildisz palotáig 4 lovas diszhinton ment és az egész utmentén csapatok voltak felállítva, a melyek katonai tisztelegéssel fogadták a fejedelmet. Egy tábornok és 4 őrnagy, valameenyien a szultán hadsegédei, lóháton kísérték a kocsit, utánuk pedig a császári testőrség egy lovasszázada ment. A fejedelem itt időzésének egész tartamára a szultán különös kedveltségét, Ahmed Ali basát rendelték melléje szolgálatté elre. A nagyhéten a fejedelem, ki mint katolikus, diszbedékre nem fogadhat el meghívást, kirándul majd Konstantinápoly környékére, és meglátogatja a hercegszigeteket, a Bosporust, az édes vizeket, a becsői császári porcelángyárat, esetleg elmegy Brüsszába és Izmidbe is. A mai napon a fejedelem misét hallgatott a bolgár templomban s azután meglátogatta a bolgár iskolát és papnevelő intézetet.

Orosz bank Szófiában.

B u d a p e s t, márcz. 30. (A Debr. ered. táv.) Legközelebb nagy orosz bankot fognak itt alapítani. Úgy hallik, hogy az orosz kormány a bolgárok részéről Oroszországnak fizetendő, már néhány év óta hátralekos, megszűlési hitelből 10 millió frankot fog e banknak szánni.

A román király Budapesten.

B u d a p e s t, márcz. 30. (A Debreczen ered. táv.) Károly román király es neje Abbaziába való útjokban e hó 31-en d. u. keresztül utaznak fővárosunkon. A román királyi pár április 19-ig marad Abbaziában.

A bolgár emigráns tisztek megkegyelmeztetése.

B u d a p e s t, márcz. 30. (A Debreczen ered. táv.) Szófiából távirják: A bolgár emigráns tisztek megkegyelmeztetésének kérdése immár el van döntve. Megbízható helyről nyert értesülés szerint e tisztek egy fokkal magasabb rangban lépnek vissza a hadseregbe, mint a minőt emigrálásuk idején viseltek.

Jakobson temetése.

B u d a p e s t, márczius 30. (A Debreczen ered. táv.) Jakobson Mihályt, a bolgár menekültet, ma d. u. 2 órakor temették el a zsidó temető halottas házából. Sem ismerőse, sem rokona nem volt s így a »chevra kadisa« temettette el. A temetésen igen sokan megjelentek a budapesti orosz, bolgár és román koloniák tagjai közül. Megjelentek még Buzovineanu bukaresti ügyvéd, Lernontov K. Szófiából, Strausz Adolf és Steiner S., a filippopoliszi magyar kereskedelmi muzeum volt főnöke. Mielőtt a koporsót lezárták, megtekintették a halottat idegenből érkezett barátai. — A rövid gyászszertartás után barátai vitték utolsó útjára, minden politikai vagy más beszéd nélkül. Kilencz Napoleon doreból (180 frank) álló vagyonából emlékkövet emelnek neki, melyre orosz betűkkel vésik érdemeit. ráltak.

Színház és zene.**Margó Zelma bucsuja.**

— Három Kázmér. —
Szombaton Beöthy »Három Kázmér«-jában vett bucsut tőlünk Margó Zelma, a társulat legsikkesebb tagja.

A közönség rokonszenves bucsut vett Margó Zelmától, a kit bizony három évi itt működés után már megszokott a színpadon.

A színtér tömve volt s mikor Margó Zelma a színpadra, lépett tapsvihar fogadta, a zsinórpadlásról babékoszoru hullott lába elé, egy fehér ruhás kis leány ezüst koszorút adott át, az orchesterből pedig virágbokré-t nyújtottak fel neki.

Az egész előadás alatt folyton újra meg újra ismétlődött a tüntetés Margó Zelma mellett, ki Miss Eilent játszotta, s a tüntetés tőpöntjára akkor ért, mikor bicziklin jelent meg a színpadon.

A többi szereplők is mind jó kedvvel játszottak, ők azonban arról nem tehetnek ha olyan nyomorult darab az a »Három Kázmér«.

Holtomiglan.

— Cserny B. Krémer J. Nyilas M. és Rózsahegy K. bucsuja. —

A direktorium jónak látta ebben a darabban bucsuztatni el színtársulatunk e négy kiváló tagját.

Nem kutatjuk ennek az okát, mert mi ugy is tudjuk.

A közönség azonban így is talált módot, hogy szeretetének kifejezést adjon, habár kedveljei harmadrendű szerepeket is játszottak.

Cs e r n y B e r t a belépésekor gyönyörű nagy babékoszort, egy ezüstkoszort, egy virágállványt, és egy virágkosarat kapott.

K r é m e r J e n ő t, a kedvelt komikust, ki oly nehezen válik meg tőlünk, tisztelői szinbabékoszorúval lepték meg.

Az egész este pedig a bucsuzó négy kiváló tagot ovációkban részesítették, hogy ezáltal is feledhetlen legyen rájuk nézve a debreczeni közönség.

Mi pedig e helyen mondunk „Isten hozád“ ot a költöző színészeknek azon óhajunkat fejezve ki, hogy mielőbb viszontlás-suk őket.

Isten veletek!

Blaháné és Jókai. A minap történt, hogy Jókai Mór 71 éves születésnapját ünnepelte. A sok vendég között Blaháné is ott volt. Hej Lujza hugom, ha nem volnék olyan öreg legény — mondta színlelt keserűséggel Jókai. — No hát mi is olna akkor lelkem Mórcaz bányám? — évődik Blaháné. En biz... akkor mindjárt megcsókolnának! No ha csak ez a baj lelkem aranyom, itt a két orczám ni!... Köszönöm Lujza hugom, jól esett, mert hej régen volt, tan igaz sem volt, mikor engem ilyen takaros menyéske megcsókol. De hallom, hogy bucsuzol, meg ne próbáld tenni, mert különben megmutatom... különben — én irok szerepet neked. — No ha Jókai Mór ir Blahánének szerepet — akkor nem bucsuzom — hangzott a fogadás. (Vajjon az atyamester, ott a Bajza-utczában, beváltja-e ezt a f e n y e g e t é s é t?)

A „D. H. V.“ közgyűlése.

— Saját tudósítónktól. —

Debreczen, márczius 30.

Tegnap, vasárnap delelőtt, a város háza nagy tanácstermében tartotta meg a »Debreczeni Helyi Vasut részvénytársaság« IX. évi rendes közgyűlést.

S z e p e s s y A n t a l elnök nyitotta meg a közgyűlést s konstálván a határozatképességet, a jegyzőkönyv vezetésére dr. K e m é n y M ó r i e z igazgatót kérte fel. Felolvasták az igazgatóság jelentését, a mely a főbb pontokban következőleg hangzik:

A bevétel volt 68,629 frt 82 kr, a kiadás volt 50,812 frt, s így a tiszta nyereség 17,817 frt 82 kr. — Ha tekintetbe vesszük, hogy az István-gőzmalomtársulat leégett egyik malmának ujjaépítése csak októberben fejeztetett be, és így az év legnagyobb részében csupán az aránylag kis munkaképességgel bíró régi malom dolgozott és hogy a személyforgalom is általában gyengébb volt az előző 1894-ik évinél, az eredmény kielégítőnek mondható.

A kimutatott 17,817 frt 82 krnyi tiszta

nyeremény felosztására nézve a következő javaslatot terjesztjük a tisztelt közgyűlés elé: 1. Osztalékul fizetessék minden egyes részvényre a 9-ik számú osztalékszűvényében f. évi április 1 től kezdve 4 frt (félrészevről áthozott 638 frt 15 kron felül mutatkozó maradványból előbb leütendő 3000 frt, miután a jutalékok csak az alaptőke 5%-án 2170 frt 67 krból fizetendő az alapszabályok 66. §-a értelmében az igazgatóságnak jutalékul 8%, 174 frt 37 kr. 3. A tartalékalaphoz csatoltassék 5%, 108 frt 98 kr. 4. A nyugdíj és segélyalaphoz 4%, 87 frt 19 kr. 5. A tartalékoknak soronkívüli gyarapítására, — tehát 15,000 frtra kiegészítése végett 4916 frt 02 kr. 6. További 307 frt 31 krral egészítsék ki a nyugdíj és segélyalap 2000 frtra. 7. A fennmaradó 223 frt 95 kr vitessék át az 1896-ik év számlájára.

Már mult évi jelentésünkben volt szerencsénk t. részvényeseink tudomására hozni, miszerint a Kossuth-utczán át a gyalogsági laktanyát, dohánybevéltő hivatalt és sertesvársártérít érintő, a dohánygyárat és közvágóhidat pedig megközelítő új vonalat szándékozunk építeni. — Ezen jelentésünket a közgyűlés jóváhagyólag vette tudomásul.

Azóta sikerült már a nagyméltóságú m. kir. pénzügyminiszteriummal a dohányárak elszállítására vonatkozólag megállapodásra jutnunk és így elérkezettnek látjuk az időt arra, hogy ezen vonalat tényleg megépíttessük. Az előmunkálati engedélyt a nemes város még a mult évben megadta, ennek alapján beadtuk kérvényünket a nagyméltóságú m. kir. kereskedelmi miniszteriumhoz az építési engedély iránt, és a szükséges területek átengedése iránt a tárgyalások a városi hatósággal folyamatban vannak.

Ezen vonalnak az ezennel a tisztelt közgyűlésnek bemutatott tervek szerinti megépítése a szintén bemutatott költségeloirányzat szerint mintegy 30,000 forintba kerülne, — miután azonban felszerelésünk is kiegészítést igényelnek és előreláthatólag még egy mozdonyt is beszerezniünk kellend, szükségletünket egy 15—20 év alatt törlesztendő 40,000 frtos kölcsönnel szándékozunk fedezni.

Tisztelettel kérjük tehát a tisztelt közgyűlést, miszerint a Kossuth-utczai vonalnak a bemutatott tervek szerinti megépítésére vonatkozó java-latunkat jóváhagyjni és minket annak végrehajtására és egy 40,000 frtos kölcsön felvételére felhatalmazni méltóztatssék.

A közgyűlés mindennemű ellogadta az igazgatóságnak a nyeresemények felosztására vonatkozó javaslatát és a felmentvényt ugy az igazgatóságnak, mint a felügyelőbizottságnak az 1895-ik üzletévre megadta.

Az igazgatósági jelentésnek, a Kossuth-utczai szárnyvonal kiépítéséről szóló részéhez, S z e p e s s y Gusztáv részvényes szolt. — A kiindulási pontot nem találja helyesen megválasztottnak. A nagy-csapó-utczán keresztül menve is ugyan ugy el lehetne jutni a dohánygyárhoz és a megállapított többi helyekhez, de ott a napok minden órájában mutatkozó óriási személyforgalmat is felölelné a vasut. Igaz ugyan, hogy mintegy két kilométerrel hosszabb lenne a szárnyvonal, de ezért a költségtöbbletért, bőven kárpótolva lennének. De most már a Kossuth-utczai közigazgatási rendőri bejárat lévén megállapitva, belenyugszik ó is az ily módon való kiépítésbe.

S z e p e s s y A n t a l elnök felelt erre az-zal, hogy ott a vasut kiépítése sok nehézségbe ütközne. Az utczás szűk torkolata több haz ki-sajátítását tenné szükségessé.

B e c h e r t M a n ó a 40,000 forintnyi kölcsönt nem akarja anélkül felvenni, hogy biztosítva ne legyenek arról, hogy fog-e a szárnyvonal annyi jövedelmet hozni?

L á b e r M i h á l y kijelenti, hogy az állam által biztosított dohányzállítás, magában véve évenként 1800 forintot lesz és ehez véve a várható személyforgalom jövedelmet, a részvényesek kellőképen biztosítva vannak arról, hogy a kölcsön felvétele nem minden alap nélkül történik.

B e c h e r t M a n ó tudomásul veszi a

felvilágosítást és hozzájárul a kölcsön felvételéhez.

A közgyűlés egyhangulag felhatalmazta az igazgatóságot a 40,000 frtnyi kölcsön felvételére.

Ezután, a tárgysorozat utolsó pontja értelmében, két kilépett és egy kisorsolt igazgatósági tag helyének betöltése következett.

Abrahám László, Zádor Lajos, Szabó Lőrinc jegyzőkönyv hilelesítők összeszámlálva a beadott szavazatokat, kihirdették, hogy Boczkó Sámuel 400, Dobjeczky Sándor 395 és Lengyel Imrét 395 szavazattal a közgyűlés igazgatóknak újból megválasztotta.

A tárgysorozatnak más pontja nem lévén, a közgyűlés 11 órakor véget ért.

MUTATÓ TÁBLA.

Függetlenségi könyvtár. nyitva kedd, csütörtökön és szombaton este 6-7-ig.
Nyilvános olvasóterem: Hétfőn, szerdán és szombaton d. u. 3-6 óráig.

A kir. törvényszéknél jegyzőiroda nyitva hétköznapokon d. u. 3-5 óra közt, vasárnap és ünnepnapon d. e. 11-11 óra közt. Gyűjtőszekrényből a beadványok kivételnek hétköznapokon d. e. 12 és d. u. 3 órakor ünnepnapokon d. e. 11 órakor.

A debreceni kir. járásbíróság szóbeli kereseteket, kérelmeket és nyilatkozatokat fölvesz **kedden és pénteken** d. u. 3-tól 5-ig, a felek megjelenhetnek minden **szerdán.**

Nepkönyvtár az árok-utcai leányiskolában nyitva van minden szerdán és szombaton délelőtt 11-12 óráig.

Muzeum, a kollegiumban, nyitva van vasárnaponként d. e. 10-12-ig.

A Gönczy-egyesület „Otthona“ a kereskedésia palotájában

Anyakönyvi hivatalos órák:

Délelőtt:
Hétfőn) 11-12 óráig.
Csütörtökön)
Keddén)
Szerdán) 9-11 óráig.
Pénteken)
Szombaton)
Délután:
Minden hétköznap 2-5 óráig.
Vasárnap délelőtt 9-12 óráig.

Sz. Dávid Istvánnál zene-estély: Vasárnap Veres Tóni, kedden Rácz Károly és pénteken Magyarfi testvérek

Április 6. Munkás-dalegylet dalestélye a Mangit-fürdőben.

Április 6. Lukács János táncztanító próbabálja a „Korona“ dísztermében.

Közgazdaság.

Kőbányai sertés-piacz.

március 30.

a) Hizott sertés árak: 1. Magyar első rendű. Öreg nehéz (páronként — 400 klgon felüli sulyban — krig. 2. Öreg közép (páronként 300-400 klg sulyban) — krig. 3. Fialtal nehéz (páronként 320 klgon felüli sulyban) — krig. 4. Fialtal közép (páronként 251-320 klg. sulyban 46-47 krig. 5. Fialtal könnyű (páronként 250 klgmíg terjedő sulyban) — 45-47 krig. 6. Magyar szedett: Nehéz (páronként 280 klgon felüli sulyban) 45 krtól — 46 krig. Közép (páronként 220-280 klgmíg terjedő sulyban) 44-45 krig. Könnyű (páronként 220 klgmíg terjedő sulyban) 45-46 krig. Szerbiai 9. Nehéz (páronként 200 klgon felüli sulyban) 48-49 krig. 10. Közép (páronként 220-260 kgr. sulyban) 45-46 krig. 11. Könnyű (páronként. 220 klgmíg terjedő sulyban 44-45 krig. Sertés létszám 1896 évi márc. hó 23-ik napján volt készletben 13565 drb. 1896. márc. hó 23-ik napján felhajtott — drb. 1896. márc. 24-ik napján elszállított 513 drb 1896. évi márc. hó 26-ik napjára maradt készletben 15552 drb. hozott-sertés forgalom változatlan

Törvényszék.

*** Bűnügyi végtárgyalások sorrendje**

A királyi törvényszéknél folyó hó 28-ától április hó 2-áig a következő bűnügyekben fognak végtárgyalások tartatni; március 30-án, hétfőn Hüse József ellen, hamis eskü büntetésért. Major János ellen, sulyos testi sértésért, Markus Julianna ellen, lopásért, Bagoly Gábor ellen, lopásért. Április 1-én szerdán Ökrös Sándor ellen, hamis esküért, Péntek Sándor ellen gondatlanságból okozott testi sértésért, Varga János s társa

ellen gondatlanságból okozott emberölés vétéségeért, Tóth József s társai ellen, batóság elleni erőszakért; április 2-án csütörtökön ítélethirdetések lesznek.

* **Az új rend.** Még most sincsenek sokan, az arra illetékesebbek közül, tisztában az ujjonnan alkotott egyházipolitikai törvények egyes rendelkezéseivel. Felső-Józsán történt, hogy az ottani ev. ref. lelkipásztor Bórr János összeesetett egy házaspárt, mielőtt azok az anyakönyvezető előtt frigrre léptek volna. A kir. törvényszék ma vonta felelősségre mulasztásért és tekintelbe véve a számos enyhítő körülményt, és azt, hogy a törvényekben fentartott rendelkezéseit a miniszteriumnak, csak elkésve kézbesítették, tíz forint pénzbüntetésre ítélték a bevadolt lelkészt, ki az ítéletben megnyugodott.

CSARNOK.

Mullámok közt.

Regény két kötetben.

Irta: CSENGEY GUSZTÁV.

Első kötet. 35.

A villámvezér.

(Folytatás.)

— A manót?! hisz a pokoli ujjongás után ítélve azt hittem, hogy ön legalább is néhány ezer emberrel érkezett. Ön valóban nagy szemfényvesztő. Tehát felhatalmazom önt, hogy a tartalékból annyi divisiót vegyen magához, a mennyit jónak lát; de legyen ön takarékos.

A guerilla vezér elnyargalt s kis idő múlva hallani lehetett újra a riadókat, a mint az egész arezvonat új támadásja indult.

A magyar had rettenetes rohammal fejté ki erejét; egy negyedóra sem telt bele s minden ponton győzelmesen nyomult előre.

Nem ezélem az ütközet leírása, azért eddig is csak vázlatosan rajzoltam azt; elérhetlen csillagok szerelmét ígertem leírni, azok a csillagok pedig, melyek itt a harcban szerepelnek, hulló csillagok, a halál tüzes csillagai ezek, nem az édes szereleméi.

A magyar had a győzelem pontján állott, midőn a guerilla vezér egyszerre ismét a tábornok előtt termelt s félre szólítván őt, sutogva mondá:

— Uram! rosszul állunk!

— Mit mond ön? az ördögbe, hisz győzünk!

— Győzünk! meg leszünk verve tábornok ur! Nézze ön e helyiséget, emek háta mögöl délfelől éppen most érkezett meg lóhalálában egyik portyázóm. Erős hadtömeg jár a császáriak részéről segítségül, vagy véletlenül, nem tudom, elég az hozzá, ha az a sereg, mint gondolom, le nem fekszik az uton, elég jókor ér ide, hogy mi két tűz közé szoruljunk.

— Ez gonosz dolog! Hm, átkozott helyzet! a győzelem már-már részünkön s most jöjjünk kelepezebe? Nos, mit hisz ön e helyzetben? Vegye át helyemet, én beállok közembernek, szuronyt ragadok és harezolok a legénységgel, egy sorban, csak mentsen ki engemet a kelepezéből.

— Csak maradjon ön a tábornok, az én utaim tekervényesek, nekem szabadon kell mozognom. A fő dolog: azon vonalt túlhaladni, mely vonalban most az új ellenség közeleg.

— Ez annyit tesz, hogy hátráljunk. Köszönöm! e tekintetben nem szorulok a villámvezérre, ennýt a császáriaktól is könnyen megtanulhatok.

— Ne vágjon szavamba, tábornok! Hátrálunk kelet felé, hogy a helységen túl lehesünk, ettől függ minden, ha ez elég gyorsan történik meg. Látja ön ott azt a sötét váromot?

— Látom, mi közöm hozzá!

— Mindjárt megmondom. Odáig hátrálunk. Az ellenség nem fog üldözni, sokkal inkább kimerült; ez tehát megáll a helységben,

mi ott a várrom alatt foglalunk állást. Ott aztán ön nekem rendelkezésem alá bocsát három zászlóalj. A várromból egy titkos alagut vezet végig a hegyláncolat alatt egész azon erdő széléig, hol most az ellenség balszárnya hullámlázik.

A tábornok arca ragyogni kezdett.

— Honnan tudja ön azt?

— Jól ismerem e vidéket. Az alagutról kivülem más aligha tud valamit, mert én is csak véletlenül fedeztem föl, gyermekjáték, katonásdi hadmozdulatok közben. Azon az uton menekültem gyermek-ellenségeim üldözése elől és sohasem mondtam meg pájtásaimnak, hogyan jutottam vissza csapatomhoz, mely ott táborozott az említett erdő szélén. Már akkor sejtettem, hogy e titoknak egykor még hasznát vehetem. Ez régen volt, igaz; de azóta mi sem változott itt. Ezen az alaguton ágyuk nélkül könnyen át lehet vezetni az éjjel három zászlóalj az ellenség háta mögé. A támadást pont éjfélkor ön kezdje meg, s midőn az ellenség egész figyelmét az ön támadása veszi igénybe, akkor kezdem én a támadást hátul ágyuimmal s az ellenséget két tűz közé szoritjuk, sőt ha ön gyors lesz, be is kerítjük.

— Félig értem. De ön azt mondá, hogy az alaguton ágyuk nélkül vezetni át a zászlóaljakat, most mégis ágyuról beszél?

(Folyt. köv.)

Tőzsde.

Budapesti gabonátőzsde.

— Érk. d. e. 10 ó. 35. p. —

Őszi buza szept.—okt-re	6.76—78
Uj buza őszre 1896.	6.98—07
Tavaszi rozs	65.1—33
Uj rozs szept.—októberre	5.80—82
Őszi zab	—
Tavaszi zab	6.20—22
Uj tengeri május—jun.-ra	4.08—09

Bécsi gabonátőzsde.

— Érkezett d. e. 11 óra 20 p. —

Őszi buza szept.—okt-re	7.39—40
Tavaszi buza márcz.—ápr.-re	7.52—54
Őszi rozs	—
Tavaszi rozs	6.91—93
Őszi zab	—
Tavaszi zab	6.40—42
Tengeri máj-jun.-ra	4.69—70.

A homokkert I-járásában 67. szám alatt több rendbeli **lakás május hó 1-étől**, — esetleg nyári lakásnak is,

kiadó.

Értekezhetni lehet a **Kuczik Gábor** ur házában (Nagyvárad-utca 2121. sz.)

Korényi József tulajdonossal.

Szőlő vessző

Eladó 29 ezer darab faj tisztá

olasz risling

sima vessző; Debreczenben házhoz szállitva **eze 5 frt.**

Megrendelhető **Posszert János** ur borkereskedésében (Piacz-utca.)

